Nr. 29. Poznań, piątek 11. marca 1927. IX. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na marzec 1927 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji: 3.45 złote. Na pocztach 3.59 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 4.— złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6.— złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 35 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 40 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
Drukarnia: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań. Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu.

O Bank Drzewny.

Pragnąc choć w części przyczynić się do rozwiązania zagadnienia instytucji kredytowo-drzewnej (Banku Drzewnego) podajemy niniejszy artykuł, aczkolwiek wywody autora stoją w sprzeczności z twierdzeniami p. Wł. R., którego artykuł w tej sprawie podaliśmy poprzednio. Bylibyśmy radzi, gdyby szerokie koła czytelników „Rynku" zechciały się w tej sprawie na łamach naszego pisma wypowiedzieć. Sprawa jest ważna i aktualna, należy więc, by przez zainteresowane koła była przedyskutowana. (Red.)

W „Rynku Drzewnym" nr. 20. w artykule „O Bank Drzewny" p. Wł. R. podaje djagram, o organizacji eksportu łącznie z kredytowaniem drzewnictwa polskiego. Żałować należy, że autor podał sprawę sposobem recenacyjnym bez wniknięcia krytycznego w nią. A przecież jest to zagadnienie pierwszorzędnej wagi dla każdego drzewiarza w Polsce. Tutaj zwrócę uwagę tylko na niektóre momenty. Dla omówienia wszystkiego za szczupłe miejsce w artykule.

Według objaśnień, przytoczonych przez p. Wł. R., przedsiębiorstwa przemysłowe łączą się w regjonalne syndykaty wytwórcze. Tych syndykatów ma powstać ilość dowolna. Przypuszczam jednak, że liczba ograniczona. Regjonalność jest wskazana wskutek różnych warunków pracy w poszczególnych okręgach Polski; jednakże zbytnie rozdrobnienie pracę utrudnia. — Jakiż jest cel tych syndykatów? Według objaśnienia, — „celem wzmożenie zdolności kredytowej poszczególnych przedsiębiorstw". Jeżeli ten tylko cel mają mieć, to jest to za mało. — Pozatem należy się zapytać, jaki ma być stosunek tych syndykatów do istniejących już związków drzewiarzy, kto ma do nich przystępować ze względu na gałęź przemysłu i na podstawy finansowe przedsiębiorstwa? Jeżeli za cel mają mieć syndykaty spotęgowanie zdolności kredytowej, jaką formę prawną mają one przybrać? Według punktu 2. objaśnień, syndykaty „ponoszą odpowiedzialność za terminowe i techniczne wykonanie zamówień w poszczególnych wytwórniach oraz za kredyty, takim przedsiębiorstwom udzielane". Wobec tego syndykaty wytwórcze regjonalne nie mogą przybrać innej formy prawnej, jak tylko formę trustu, tj. tow. akc., albo spółki z ogr. odp. W tym wypadku każda wytwórnia byłaby udziałowcem nadrzędnego przedsiębiorstwa, syndykatu. Zrozumieć łatwo, że prerogatywy syndykatu nad wytwórniami udziałowemi musiałyby być bardzo daleko idące, podobnie np. jak to jest w Związku Eksporterów Drzewnych (Sp. z ogr. odp. powstała w październiku r. ub. w Warszawie, do której przystąpiło kilka tylko firm drzewnych i niedrzewnych) Zasadnicze dalsze pytanie, to czy syndykaty prowadzą handel czy nie? Całą produkcją wytwórni czy częściową?

Dalsze instytucje, to „koncerny eksportów. Tu wyłania się pytanie, czy twory te mają być równoległe do syndykatów wytwórczych, czy też nadrzędne. Według objaśnienia (punkt 2) mają one „się opierać na wolnych umowach pomiędzy poszczególnymi eksporterami (*czy przemysłowcami czy handlowcami pośrednikami?*) o mniejwięcej jednakowych zdolnościach handlowych". Zatem koncerny nie byłyby terytorjalne, wględnie na tem samem terytorjum może istnieć więcej koncernów. Koncerny — według dalszego objaśnienia — „są głównymi nabywcami produkcji przedsiębiorstw zsyndykalizowanych".

Według punktu 3. objaśnień „koncerny eksportowe otrzymują kredyty zagraniczne," ale „od nabywców zagranicznych na poczet zamówień dostawowych". Zatem finansowanie zagraniczne byłoby tylko zaliczkowaniem, oczywista — krótkoterminowem. Objaśnienia nie mówią, jaka jest właściwa droga otrzymywania tych zaliczek, czy bezpośrednia czy pośrednia, przez „centralną instytucję finansowo-drzewną" (w djagramie znowu nazwaną „eksportową-drzewną"), wymarzony przez wielu Bank Drzewny. Jeżeli objaśnienia są prawdziwe, to Bank Drzewny tylko gwarantowałby wobec zagranicznych kredytorów-importerów, pozatem nic więcej. Tymczasem, jak wspomniałem, według djagramu instytucja finansowa ma sama odbierać i rozdzielać zaliczki. Ma więc prowadzić nietylko interesy bankowe, ale również i interesy handlowe. Wiadomo, że zupełnie co innego dawać gwarancję bankową, a pośredniczyć handlowo, co innego otrzymywać i przekazywać tylko pieniądze, a co innego ponadto jeszcze nabywać i zbywać towar.

Według punktu 4. objaśnień każdy kradytor-importer zagraniczny otrzymuje cały szereg gwarancji, a ostateczną gwarancję z Banku Drzewnego. Zapytać się tu należy, kto gwarantuje Bank Drzewny. Objaśnienie mówi, że Bank Drzewny oparty jest „na stanie posiadania całokształtu polskiego drzewnictwa". Inaczej całej sprawy rozumieć nie można jak tylko następująco:

gwarantami są, zaczynając od najwyższych do najniższych, Bank Drzewny, koncern eksportowy,

Regjonalny syndykat. Ale kto gwarantuje te trzy rodzaje instytucji, to znaczy, kto im daje finansowe podstawy pewne i stałe? Nie pozostaje nic innego, jak tylko to, że same przedsiębiorstwa przemysłowe gwarantują powyższe instytucje.

Według punktu 5 objaśnienia „Bank Drzewny siłą rzeczy stać się musi ośrodkiem państwowej polityki drzewnej i oczywiście znajdować się musi pod wpływem Rządu, który w ten czy ów sposób zapewni sobie wpływy przy nadaniu koncesji". Bardzo pięknie to brzmi dla rządu, lasów państwowych i szerokich warstw konsumentów polskich uspokajająco. Ale czy również dla przemysłowców drzewnych? Czy nie zawiele wiary w wspólność interesów?

Nim przyjdę do ostatecznego ocenienia projektu, jedno jeszcze chcę podnieść: mowa w całej sprawie tylko o kredycie względnie finansowaniu przedsiębiorstw drzewnych i o eksporcie. Zatem korzystaćby mogły z organizacyj chyba firmy tylko eksportujące. Handel wewnętrzny zupełnie się tu pomija. Czy to jest słuszne i racjonalne? Podobnie zupełnie pomija projekt to, że poza dostarczeniem finansów dla uzdrowienia drzewnictwa pozostaje jeszcze co innego ważniejszego do spełnienia, mianowicie czyn wychowawczy i organizacyjny wśród przemysłowców.

Weźmy sprawę następująco. Powstaje instytucja finansowo-eksportowa. Potrzebne kapitały uzyskuje się drogą subskrypcji wśród drzewiarzy, lub wśród szerokich warstw społeczeństwa, a w niej pewien poważniejszy procent udziału bierze rząd, właśnie ażeby zapewnić sobie wpływ na eksportową politykę instytucji i — na ceny surowca w lasach państwowych. Otóż czy w danym wypadku potrzebne są jeszcze gwarancje jakichś regjonalnych syndykatów? Instytucja finansowa, o jakiej mowa, może być czystą instytucją bankową. W tym wypadku wskazane są koncerny eksportowe, i to regjonalne, a nie eksporterów „o mniejwięcej jednakowych zdolnościach handlowych". Przy istnieniu koncernów eksportowych instytucja finansowa nie śmie trudnić się handlem. Zatem wskazany byłby czysty Bank. Ponieważ w Polsce mamy za dużo banków, wystarczy, gdy jeden z istniejących przyjmie taką rolę.

Ponadto jeden ważny niesłychanie moment. Według projektu towar, nimby dostał się z wytwórni na rynek zagraniczny, przechodziłby przez trzy ogniwa pośredniczące. Przyjmując nie osiągalne wprost w Polsce w kierunku dolnym tylko 5% na koszta handlowe, przez to samo podrażamy już tu w kraju towar drzewny o 15%. A dodajmy jeszcze conajmniej podatki obrotowe, dochodowe itd., państwowe i komunalne!

Przyjmijmy, że Bank Drzewny uzyska zagranicą większą pożyczkę dla handlu i przemysłu drzewnego. Pewnikiem jest że Niemcy, kiedy już teraz za wojny celnej w takiej masie wykupują drzewo polskie, po zawarciu traktatu handlowego mimo wszelkich ceł wywozowych i taryf, w granicach traktatu ustalonych, zagrożą bardzo poważnie naszemu przemysłowi drzewnemu, a to i wskutek swojej bliskości, konieczności zdobycia drewna i znajomości rynku drzewnego oraz znajomości handlu drzewnego, jak również wskutek słabości technicznej naszych przedsiębiorstw drzewnych. A przecież finansowanie i cały projekt omawiany, odnosi się do przedsiębiorstw drzewnych przemysłowych. Zatem głębiej należy pomyśleć o gwarancjach nietylko utrzymania się naszego przemysłu, ale i prosperowania, co jest koniecznem przy dzisiejszych warunkach pożyczek zagranicznych.

P. Wł. R. uważa plan za „prosty i logiczny" oraz, „ma wszelkie dane w kierunku wykonalności". Byłby „prosty", jeśli wytwórnie tworzyłyby syndykaty, te koncerny, te znów bank. Ale w takim razie koncerny również muszą być regjonalne, każda zaś z instytucji — formę T. A. lub S. z o. o. Co do logiczności, to z punktu filozoficznego, — tak, ale z punktu gospodarczego, — nie. O tyle rację ma plan, że przeprowadziłby konsolidację i centralizację przemysłu i handlu drzewnego. Większych jednak kredytów i długo terminowych już z racji samej organizacji wogóle nie da. Dłużnik gwarantujący za dłużnika nie jest gwarantem. Pozatem, wspomniałem już, zbyt długi łańcuch pośrednictwa! Wykonalność zaś jest możliwa, zwłaszcza u nas. Przecież wykonujemy i takie ustawy, że właściciela warsztatu ponad 8 godzin pracującego pociągamy do odpowiedzialności. Chociaż planu tego z ustawą wspomnianą porównywać właściwie nie można, to przecież daleko mu do przybliżonej doskonałości, a więc do żywotności i trwałości.

Pogląd mój na całe zagadnienie organizacyj i możliwości kredytowe podałem w zeszytach listopadowych i grudniowych „Rynku Drzewnego". Opieram się na teorytycznych podstawach, ale również na doświadczeniach w wszystkich innych państwach zdobytych w odniesieniu do handlu drzewnego. Utwierdzają zaś mię w przekonaniu materjały sprawozdawcze z wszystkich prawie rynków Europy, importowych i eksportowych, materjały jakie otrzymuje Wydział Zagraniczny Targów Poznańskich. Zagranica ma zaufanie tylko do instytucji rządowych, do indywidualnych zaś przedsiębiorstw, — to do tych jedynie, które poznała w długoletniej praktyce handlowej. Wobec wszystkich nowych tworów występuje nieufnie. Pozatem tylko nieumiejętność i nieświadomość naszych drzewiarzy powoduje straty w eksporcie. Cały szereg dowodów nadsyłają na to przedstawiciele zagraniczni Targów Poznańskich. Radzą oni organizować się, ale nieco odmiennieј, aniżeli to podaje omówiony tutaj plan.

Dr. Winid.

Ważne zmiany taryfowe.

Wywozowa taryfa wyjątkowa XIII, obowiązująca dotychczas od stacji polskich do Gdańska i Gdyni rozciągnięta została na wywóz drzewa przez Grajewo z rejonu ograniczonego na południe przez linję Brześć - Łuniniec - Mikaszewicze.

Do ostatnich niespodzianek taryfowych należy również postanowienie powyższe, jakkolwiek nasze sfery eksportowe szczególnie rejonu Wileńskiego tego się już długo domagały. Ostatnio sprawa ta była przedmiotem obrad Zjazdu Warszawskiego i w tej sprawie powzięto następującą rezolucję: (patrz „Rynek" nr. 10. 1927).

Zjazd stwierdza konieczność: rozszerzenia taryf wyjątkowych eksportowych na wszystkie stacje graniczne polskie. Rozciągnięcie ulgowych taryf eksportowych na wywóz od wszystkich stacji dyrekcji Wileńskiej do stacji Grajewo.

Temsamem część postulatów zostaje urzeczywistniona. Nie wiemy jednak, czy ostatnie posunięcie Ministerstwa Komunikacji uważać należy za celowe z uwagi na toczące się jeszcze zawsze rokowania z Niemcami. **Włączenie bowiem Królewca do polskiego eksportu drzewnego bez uzyskania ekwiwalentu jest wyzbywaniem się swych atutów w szczególności w stosunku do Pr. Wschodnich, będących na etacie gospodarczego wymarcia właśnie dzięki nieporozumienia z Polską.** Z drugiej zaś strony trudno przeczyć, że bez ulg taryfowych dla północnych rejonów handel szczególnie papierówki musiał z miejsca stanąć po ostatniem przeniesieniu jej do wyższej klasy taryfowej.

Ponadto sprawa ma jeszcze inne znaczenie. Otóż Gdańsk stał się wskutek wojny celnej z Niemcami jedynym i wyłącznym pośrednikiem w eksporcie materjału tartego za morze. Z natury rzeczy takie ześrodkowanie

podaży i wywozu musiało przyczynić się do wytworzenia stosunków, których wynikiem było i jeszcze zawsze jest rozgoryczenie producenta naszego na Gdańsk. Stworzenie takiego upustu eksportowego przez Królewiec spowodować musi w swych skutkach konkurencję dla Gdańska, który z konieczności zmienić będzie musiał taktykę. Stwierdzić jednak należy, że konsekwentna obrona interesów producentów naszych przez „Rynek“ daje już rezultaty tego rodzaju, iż eksporter gdański przeprowadza zarówno w szeregach własnych dobór członków, jak nie uważa nadal producenta naszego już tak bardzo za przedmiot swej jednostronnej polityki. Tymczasem jest jeszcze dużo do zrobienia. Czy wciągnięcie Królewca w orbitę polskich interesów eksportowych jest ostateczne, trudno orzec. Najpierw musimy się z tem liczyć, że nasza polityka taryfowa znajduje się w stanie płynnym, a wobec tego spodziewać się należy przeciwakcji Gdańska, który jak wiadomo, już raz udaremnił rozszerzenie taryfy XIII na szerszy obwód północnej Polski.

* * *

Klasę G zachowano dla przewozów papierówki i kopalniaków, adresowanych do fabryk i kopalń krajowych.

Przyznano w taryfie wyjątkowej XIII prawo do otrzymania 10%-owej zniżki nie tylko nadawcy, ale i odbiorcy pewnych kontyngentów materjałów drzewnych obrobionych.

Obok tych zmian głównych nowe rozporządzenie wprowadza szereg drobnych zmian i uzupełnień taryfy obowiązującej, mających przeważnie charakter ulgowy.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNEK ANGIELSKI.

Od naszego korespondenta londyńskiego.

Zbyt drewna naszego na rynku angielskim rozwija się nadal pomyślnie. Takie jest krótkie stwierdzenie wstępne. Ulokowanie materjału pochodzącego z Polski nie sprawia prawie żadnych trudności szczególnie towaru z pod piły, który sprzedają importerzy tak prędko jak go zakupili. Bardzo często kupcy angielscy zawierają kontrakty na dostawę tego materjału, nie mając go jeszcze zakupionego, znając bowiem żądania polskie zgóry mogą się angażować in blanco, pokrywając się później bez strat. Narazie nie potrzebują się liczyć z niespodziankami na rynku frachtowym, co również ułatwia im kalkulację. Niemniaj Polska nie może jeszcze zadowolić kupca angielskiego pod względem materjału wyborowego, co naszem zadaniem w niedługim czasie powinno być możliwe.

Większe ilości materjału z pod piły, zawierającego dużo specjalnych długości, sprzedaje się po cenie o 20 sh wyższej aniżeli za towar zwykły. Zwyżka specjalnych długości w ostatnim roku nie wynosiła więcej niż 10 sh na standardzie. Ostatnio ceny materjału z pod piły poszły z 13.5 Ł na 13.10 Ł cif Londyn z odpowiednią zwyżką również też i dla innych portów. Ostatnio obracano przeważnie takiemi wymiarami jak 2×4, 2×7, 3×7, 3×8 i 3×9 w sosnie. Chętnych nabywców ma również świerk i jodła. Transakcji dokonano w tym dziale po cenach nawet bardzo dobrych. **Za specjalne specyfikacje uzyskano nawet Ł 16.**

Jakkolwiek produkcja dealsów była w tym roku bardzo znaczna, to jednak zbyt ich nie napotyka chwilowo na wielkie trudności. Na materjał najlepszy szwedzki i rosyjski popyt bodaj jest znaczniejszy niż podaż. Ceny szczególnie dealsów rosyjskich nie dadzą się ustalić i każdy importer ma swoje notowania. Szwedzi żądają i też otrzymują Ł 17, podczas gdy Fińczycy są nieco tańsi. Po ich ostatniem podwyższeniu cen z Ł 13.10 żądają obecnie Ł 14.10. Dealsy polskie przynoszą znacznie lepsze ceny, jeżeli materjał jest powyżej 7“. Cały szereg firm zakupiło tego materjału, pochodzenia polskiego w znaczniejszych ilościach z dostawą w następnych miesiącach. Jeszcze przed niedawnym czasem zdawało się, że zapotrzebowanie w tym dziale nie będzie zbyt wielkie i to tembardziej, gdyż dopomagano sobie innemi specyfikacjami. Zwrot ten przypisywać należy zwiększonemu zapotrzebowaniu zarówno z strony przemysłu budowlanego jak i też innych gałęzi przemysłu, zgłaszającego teraz znaczniejsze zapotrzebowanie.

Położenie zmieniło się jednak w ciągu roku dość znacznie, gdyż konsumentem nie jest dziś wyłącznie przemysł budowlany. Być może, że produkcja zwyczajnych dealsów jest za wielka, niemniej widoki na bliską przyszłość są nie złe.

Przy tej sposobności nie możemy nie zwrócić uwagi na podniesienie żądań fińskich. Za najlepszy towar żąda się obecnie Ł 14 za battens 7“, podczas gdy za dealsy Ł 15.10 do Ł 16 fob. Cały szereg firm fińskich, które początkowo żądały Ł 12 15 fob, podniosły następnie swoją cenę na Ł 13 i ustabilizowały ją na razie przy Ł 13.10 fob. Mniej znane firmy sprzedają po 13.5 fob za 7“, co uważać należy jako cenę orjentacyjną dla kupca polskiego. Bardzo znamienny jest ten fakt, że właśnie te mniejsze firmy zapoczątkowały podniesienie cen z chwilą, kiedy więksi eksporterzy wysprzedali swoją produkcję aż do 80%. Żądania mniejszych eksporterów fińskich nie są zresztą jednolite. Niektórzy bowiem zadowalają się już Ł 13.5 za 7“. Inni znów chętnie sprzedawają 9“ jeszcze zawsze po Ł 13.10 a 7“ po Ł 12.10. W każdym razie zanotować należy nietylko usposobienie zwyżkowe na rynku fińskim lecz już wyraźne podnoszenie cen.

Notowań aukcyjnych nie będziemy więcej podawać w naszych sprawozdaniach, ponieważ mogą łatwo wywołać mylne pojęcia. Zważyć bowiem należy, że ceny uzyskane na aukcjach nie przedstawiają żadnej realnej wartości. Na licytacjach sprzedaje się przeważnie drzewo oddane w konsygnację, przeto obciążone jest różnemi dodatkowemi opłatami, które nie uwidoczniają się w cenie drzewa nabywanego w normalnych transakcjach. Wyniki akcyjne są temsamem całkiem nierealne i miarodajną pozostaje jedynie cena, uzyskana w wolnych obrotach.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Kartuzy D. L. P. Toruń.

Licytacja w dniu 18. lutego 1927 r.

Dąb	II kl.	za m^3	59.05	zł
„	III „	„	42.99	„
„	IV „	„	33.23	„
„	V „	„	27.99	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	18.59	„
„	wałki użytkowe	„	14.18	„
Buk	II kl.	za m^3	29.72	„
„	III „	„	24.33	„
„	IV „	„	22.05	„
„	V „	„	21.19	„
,	szczapy użytkowe	za mp.	16.09	„
Jesion	szczapy użytkowe	„	27.50	„
Brzoza	IV kl.	za m^3	29.35	„
„	V „	„	16.95	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	12.11	„
Olcha	szczapy użytkowe	„	12.00	„
Sosna	I kl.	za m^3	37.90	„
„	II „	„	32.82	„
„	III „	„	27.09	„
„	IV „	„	24.12	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	12.00	„
Świerk	II kl.	za m^3	35.18	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	12.75	„

Nadleśnictwo Państwowe Leśno D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 26. lutego 1927 r.

Dąb A	II kl.	za m³	91.29	zł
Dąb B	V „	„	39.24	„
Jesion	IV „	„	53.84	„
„	V „	„	30.23	„
Jesion B	V „	„	26.31	„
Sosna	II kl.	za m³	34.05	„
„	III „	„	29.74	„
„	IV „	„	23.63	„
Świerk	III kl.	za m³	17.86	„
„	IV „	„	21.41	„

Nadleśnictwo Państwowe Woziwoda D. L. P. Bydgoszcz
Przeciętne ceny loco wagon za luty 1927 r.

Brzoza	I—IV kl.	za m³	38.70	zł
Sosna	I—IV „	„	43.90	„
„	kopalniaki I—III kl.	„	29.00	„
„	wałki użytkowe	za mp.	19.40	„

Nadleśnictwo Państwowe Dąbrowa D. L. P. Bydgoszcz.
Przeciętne ceny loco wagon za luty 1927 r.

Sosna	I—IV kl.	za m³	47.80	zł
„	kopalniaki I—III kl.	„	25.64	„

Nadleśnictwo Państwowe Stronno D. L. P. Bydgoszcz.
Przeciętne ceny loco wagon za luty 1927 r.

Sosna	I—IV kl.	za m³	37.70	zł
„	szczapy opałowe	„	15.21	„

Nadleśnictwo Państwowe Zamrzenica D. L. P. Bydgoszcz.
Przeciętne ceny loco wagon za luty 1927 r.

Sosna	I—III kl.	za m³	61.00	zł

Nadleśnictwo Państwowe Bartodzieje D. L. P. Bydgoszcz.
Przeciętne ceny loco wagon za luty 1927 r.

Sosna	I—IV kl.	za m³	37.63	zł
„	kopalniaki I—III kl.	„	18.41	„
„	szczapy opałowe	za mp.	12.43	„

Nadleśnictwo Państwowe Leszno D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 1. marca 1927 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	14.33	zł
Brzoza	IV kl.	za m³	35.40	„
„	V „	„	21.81	„
„	szczapy opałowe	za mp.	14.55	„
Olcha	szczapy opałowe	„	15.25	„
„	wałki okrągłe	„	8.50	„
Świerk	wałki okrągłe	„	8.50	„
„	wałki łupane	„	11.00	„
Sosna	II kl.	za m³	46.73	„
„	III „	„	46.40	„
„	IV „	„	39.49	„
„	kopalniaki	„	25.52	„
„	szczapy opałowe	za mp.	14.64	„
„ †	szczapy opałowe	„	8.00	„
„	wałki okrągłe	„	9.27	„
Modrzew	II kl.	za m³	51.49	„
„	III „	„	56.40	„
„	IV „	„	39.68	„

Nadleśnictwo Państwowe Promno D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 1. marca 1927 r.

Sosna	I kl.	za m³	30.30	zł
„	II „	„	25.43	„
„	III „	„	19.42	„

Nadleśnictwo Państwowe Chylonja D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 3. marca 1927 r.

Dąb	III kl.	za m³	40.06	zł
„	IV „	„	36.54	„
„	V „	„	30.52	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	16.50	„
„	wałki użytkowe	„	11.00	„
„	wałki opałowe	„	6.02	„
Buk	szczapy opałowe	„	8.88	„
„	wałki opałowe	„	6.54	„
Grab	V kl.	za m³	30.00	„
Brzoza	V „	„	15.72	„
„	szczapy opałowe	za mp.	8.33	„
Sosna	II kl.	za m³	37.37	„
„	III „	„	25.44	„
„	IV „	„	22.40	„
„	szczapy opałowe	za mp.	7.00	„
„	wałki opałowe	„	6.17	„
Świerk	II kl.	za m³	30.34	„
„	III „	„	25.28	„
„	IV „	„	23.96	„

Nadleśnictwo Państwowe Drewniaczki D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 3. i 4. marca 1927 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	12.00	zł
Brzoza	szczapy opałowe	„	7.75	„
„	wałki opałowe	„	5.00	„
Olcha	szczapy opałowe	„	6.00	„
Sosna	I kl.	za m³	29.75	„
„	II „	„	27.74	„
„	III „	„	24.12	„
„	IV „	„	23.13	„
„	szczapy opałowe	za mp	6.04	„
„	wałki opałowe	„	4.97	„
Świerk	III kl.	za m³	24.53	„
„	szczapy opałowe	za mp.	6.00	„

KRAKÓW, 5. 3. Sprzedano większą partję świerku tartego I i II kl. po 66 mk za m³ cif Hamburg. Tutejsze firmy coraz częściej sprzedają towar bezpośrednio zagranicę, unikając kosztownych i niepewnych pośredników gdańskich, którzy robią dobre interesy kosztem eksportera polskiego. Naprz. za deski franco Hamburg płacą bezpośrednio 66 mk, a pośrednik gdański daje tylko 56 mk franco wagon granica.

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:
Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.
dnia 9. 3. 1927 r., na żyto: 40.25 — 41.25 zł.

Urzędowa Cedułа Giełdowa Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy
z dnia 10. marca 1927 r.

TOWAR	za 1 m³ w złotych TRANZAKCJE	KUPNO (ofiarowano)	SPRZEDAŻ (żądano)	TERMIN	WARUNKI
Olszowy materjał tarty, wołyński, grub. 20, 26, 40, 52, 78 mm przeschnięty	100 zł	—	—	—	franko wagon Bydgoszcz.
Deski dębowe 26 mm świeże	150 zł	—	—	—	franko wagon Bydgoszcz.
Kantówka świerkowa i jodłowa ciosana do 40% — 8/10, 10/10, 10/13 cm, reszta 13/15, 15/18 (część 13/13 i 15/15 cm), dług. 30—35% 4—6 m, reszta 7, 8, 10, 11.	—	47,17 zł (dol. 5,30)	—	—	franko wagon granica polsko-czeska Zwardoń
Dębowe odpadki tartaczne opałowe	—	—	zł 185,— za 10.000 kg	—	franko wagon stacja załadowcza w Poznańskiem
Papierówka świerkowa 1 m, (/) 8/24 cm, 10% jodł. małopolska, korowana	—	25,80 zł (dol. 2,90) za 1 mp.	—	—	franko wagon granica Makoszowa

W zaofiarowaniu: Dłużyce sosnowe I—IV kl. i dębowe. Kopalniaki. Słupy telegraficzne.
W poszukiwaniu: Bloki odziomkowe, sosnowe, eksportowe.

Notowania dewiz z dnia 10. marca 1927 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	9	—	100 zł	—	—	46,93	43,00 ½	—	—	—	58,05	79,60
Poznań	9	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	5½	100.88	100 Gd. gld.	—	—	81,50	—	—	—	—	—	—
Berlin	5	123.45	100 R. M.	—	—	—	20,46 ¼	27.71 ¼	606	—	123,25	168,15
Belgja	6½	100	100 fr. belg.	—	—	58,54	34,90 ¼	13,91	356,00	—	72,25	98,54
Bukareszt	6	100	100 l.	—	—	—	—	—	15,60	—	3,15	4,30 ¼
Budapeszt	6	105.01	100000 k. w.	—	—	73,52	—	—	—	—	90,90	123,85
Holandja	3½	208.31	100 gld. hol.	359,00	—	168,55	12,12 5/8	40,01 ½	1022,75	—	208,—	283,78
Kopenhaga	5	138.88	100 k. d.	—	—	112,22	18,22	26,64	—	—	138,50	188,90
Londyn	5	25.22	1 funt ster.	43,53	—	20,438	—	4,85 ¼	124,05 ½	—	25,22 ½	34,41 ¾
Nowy Jork	4	5.18	1 dolar	8,95	—	4,212	4,85 ¼	—	25,56 ¼	—	5,19 7/8	709,00
Paryż	5½	100	100 fr. franc.	35,12	—	16,475	124,07	3,91 ¼	—	—	20,32 ½	27,74
Praga	5½	105.01	100 k. czesk.	26,57	—	12,47	163,75	—	75,93	—	15,40	20,99 ¾
Rzym	7	100	100 l.	40,07	—	18,80	108,92	4,45 ½	113,95	—	22,17 ½	31,63
Szwajcarja	3½	100	100 fr. szwajc	172,60	—	81,035	25,22	19,24 ½	491,50	—	—	136,40
Sztokholm	4½	138.88	100 k. szw.	—	—	112,53	18,16	26,72	683	—	138,85	189,40
Wiedeń	6	72.93	100 szyling	126,23	—	59,29	34,45	—	—	—	73,15	—

„Kurjer Poznański".

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Bezpośrednia komunikacja towarowa polsko-niemiecka. Z ważnością od dnia 15-go marca 1927, cyfra 1 par. 7 osobnych postanowień niemieckich do bezpośredniej taryfy towarowej polsko-niemieckiej uzupełniona zostanie jak następuje:

pod pojęcie „franco . . . . . stacja graniczna albo granica" podpadnie przewozowe oraz ewentualne opłaty dodatkowe, pobierane przez stację wysyłającą. Koszty powstające w drodze ponosi odbiorca.

Zniżka taryfy czeskiej na drewno polskie. Czeskie ministerstwo kolei zniżyło taryfę przewozową od Piotrowic do Mołdawy z 1440 kor. na 1200 kor. za 100 kg., o ile transport wynoszą przynajmniej 1000 t. Temsamem Czesi dążą do ściągnięcia części drzewa, idącego z Polski do Niemiec, na swoje linje.

Protest wileńskich kupców drzewnych. W zwiazku z podwyższeniem opłat wywozowych za drzewo eksportowe zagranicę o 1 punkt, wileński Związek Kupców i Przemysłowców Drzewnych zwrócił się do wicepremjera Bartla, ministra komunikacji Romockiego i prezesa rady drzewnej — prosząc o cofnięcie zarządzeń podwyżkowych, ponieważ paraliżują one handel i uniemożliwiają wykonywanie umów już zawartych.

PROTOKÓŁ.

z Rocznego Zebrania Związku Przemysłowców Drzewnych, odbytego w dniu 1. marca 1927 r. o godz. 12[30] na sali Resursy Kupieckiej w Poznaniu, pl. Wolności 11, II. p.

(Dokończenie.)

P. Kolski po zapoznaniu się z wywodami Zarządu przyznaje, że stan dotychczasowy nadal istnieć nie może; należy koniecznie znaleść sposób, którymby Związek mógł należycie pracować. Co do składek proponuje składkę przeciętną bez względu na wielkość przedsiębiorstwa.

P. Łukowski wyraża zdziwienie, że idea tak szłuszna, jak konieczność organizacji przemysłu drzewnego, tak trudne znajduje zrozumienie w dzielnicy, która posiada tak wspaniałe tradycje jeśli chodzi o organizowanie życia społecznego. Proponuje wybrać komisję z 5-ciu członków, którаby zbadałą przyczyny tego i ustaliła sposób, w jaki możnaby organizację rozwinąć.

Prezes, p. Lisek, prosi o propozycje co do składu członków. Do komisji weszli pp. Bystrzycki, Klessa, Kolski, Łukowski i Polaszek. Posiedzenie Komisji zostanie zwołane przez Zarząd w terminie 14-to dniowym.

Pan Klessa popiera projekt posługiwania się akceptami przy płaceniu składek. Na tem dyskusję budżetową zakończono i p. Lisek poddaje budżet pod głosowanie. Budżet w całości proponowany przez Zarząd jednogłośnie przyjęto.

Ad. pkt. 4. Ogólny pogląd na sytuację w przemyśle drzewnym oraz sprawozdanie z posiedzenia Komitetu Drzewnego i Komisji referuje p. Kolski.

P. Łukowski zabiera ponownie głos w sprawie organizacji przemysłu drzewnego, zaznaczając, że o ile przemysł drzewny Wielkopolski nie zrozumie grożącego mu niebezpieczeństwa pochodzącego stąd, że gdy pójdzie dalej każdy na własną rękę, to grozi mu niechybna ruina w ten sposób, że zagranę go firmy zagraniczne, a nasze zakłady będą przecierać dla nich surowiec, my zaś staniemy się bardzo niskimi urzędnikami. Nie grozi to ani Małopolsce, ani pozostałym dzielnicom, ponieważ posiadają one związki wyposażone dostatecznie, w których pracują ludzie specjalnie do tego przygotowani. Zważywszy to wszystko stawia wniosek, ażeby uchwalić następującą rezolucję:

„Zebrani w dniu dzisiejszym przemysłowcy drzewni Wielkopolski na Rocznem Zebraniu Związku Przemysłowców Drzewnych apelują do przemysłowców drzewnych dotychczas niezrzeszonych, aby natychmiast przystąpili do Związku".

Rezolucja ta została jednomyślnie przyjętą.

Sekretarz, p. Potoczny, referuje w sprawie podwyższenia taryfy na kopalniaki, co zostało nagle przez Ministerstwo zarządzone, sprawę obniżenia taryf na drzewo okrągłe do Wielkopolski, sprawę reprezentacji w Radzie kolejowej, wreszcie o opłach stemplowych, które ostatnio są pobierane przez Dyrekcję Lasów Państwowych przy udzielaniu przybitek na drzewo zakupione na submisjach.

Ad. pkt. 5. Prezes, p. Lisek, stwierdza, że punkt ten został wyczerpany równocześnie z punktem 4. w referacie p. Kolskiego.

Ad. pkt 6. W ogólnych wnioskach p. Polaszek porusza sprawę oświetlenia podziemi w tartakach. Okazuje się z dyskusji, że przepis taki istnieje i trzeba go zachować.

P. Potoczny przedstawia zaproszenie Miejskiego Urzędu Targu Poznańskiego do wzięcia udziału w Targu. Po dyskusji uchwalono Targ w zasadzie poprzeć, a wzięcie w nim udziału pozostawić do dowolnej decyzji członków.

P. Bystrzycki proponuje wezwać Zarząd, ażeby zwoływał zebrania co miesiąc, p. Kolski zaś, ażeby wyznaczono inną godzinę. Po dyskusji przyjęto wtorek lub czwartek, według uznania Zarządu o godz. 3-ciej po poł.

Na tem porządek obrad został wyczerpany i prezes zamyka zebranie o godz. 15,30 dziękując obecnym za uczestnictwo.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S = submisja
L = licytacja
W = z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczegóły w R. D.	Bliższe szczegóły ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
12. III. 27.	10^{00}	Państw. Nadl. Lipusz (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	170	263,48		15,—	296,50				
				dąb	IV-V	4	1,59		29,—	277,—				
				buk						62,—	23	336	S	również 60 szt. dyszli brzoz. I—II kl.
	11^{45}	Państw. Nadl. Leśno (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV		928,45				26	385	S	
14. III. 27.	10^{00}	Zarząd Lasów ks. Krotoszyńskiego (kancelarja)	w. - pozn.	sosna	I-IV		2423,28				25	367	S	
	10^{00}	P. N. Szarłata (lokal Mielewskiego w Łążku)	d.- bydgoska	sosna					5600,-		26	394	S	
	10^{00}	Państw. Nadl. Mosina (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	1005	1073,73				27	408	S	w tem † 10 szt. = 45,5 m³.
	10^{30}	Państw. Nadl. Kostkowo (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-III	654	870,16							
				świerk	II-IV	416	136,21				27	415	S	
	11^{00}	Państw. Nadl. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1668	1681,78				25	377	S	
	11^{00}	Państw. Nadl. Durowo (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV		522,20				26	384	S	
	12^{00}	D. L. P. Łuck (kancelarja)	d. - łucka	dąb				1370,49						
				sosna				2412,78						
				brzoza				58,84						
				olsza				284,65						
				grab				30,—						
				osika				12,79			26	398	L	również na 127,87 lag bindry, 100 kóp klepki, 139 sztuk podkładów, 22 mostownice i 16.760,5 m. b podrozjazdnic.
15. III. 27.	9^{00}	P. Nadl. Rychtal (hotel Centralny w Kępnie)	d. - pozn.	sosna	II-IV		366,58							
				dąb	I-V		22,—				26	396	S	
	10^{00}	Państw. Nadl. Darżlubie (kancelarja)	d. - toruńska	dąb	I-V	327	383,55							
				grab	IV-V	19	7,63							
				sosna	I-IV	477	854,63							
				brzoza	IV-V	21	8,32							
				modrz	II	2	2,09							
				buk					29,-		26	399	S	
	11^{30}	Państw. Nadl. Błędno (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	13106	10955,87				27	412	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	dąb			974,19							
				sosna			149,32							
				jodła			45,25				26	397	L	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	dąb	I-V		1279,38				24	361	L	
	12^{00}	Państw. N. Konstancjewo (kancelarja)	d. · toruńska	sosna	I-IV	2179	2510,61				21	426	S	
16. III. 27.	11^{00}	Państw. Nadl. Leszno (kancelarja)	d. - pozn.								27	413	S	
	11^{00}	Państw. Nadl. Woziwoda (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	9736	8075,21	2316,62	419,-		28	421	S	
	11^{30}	Państw. Nadl. Dębowo (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	1358	1980,63							
				dąb	II-V	48	24,97				26	389	S	w tem † 58 sztuk = 91,68 m³.
17. III. 27.	9^{30}	P.N. Oborniki (sala Narożyńskiego, Oborniki)	d. - pozn.								25	371	L	
	11^{00}	Państw. Nadl. Lutówko (kancelarja)	d.- bydgoska	dąb	I-V		1740,29							
				buk	II-V		152,06				25	376	S	
	11^{00}	Państw. Nadl. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	10554	9098,12	1818,72						
				brzoza	III-IV	39	20,15				26	387	S	
18. III. 27.	10^{30}	Państw. Nadl. Oborniki (kancelarja)	d. - pozn.					1440,—		4700,-	27	411	S	(drzewostan na pniu).
	11^{00}	Państw. Nadl. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	2225	2298,81				25	374	S	
	11^{45}	Państw. Nadl. Żołędowo (kancelarja)	d.- bydgoska		I-III			1939,61			27	414	S	(kopalniaki).
	13^{00}	Państw. Nadl. Zbiczno (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	2923	4270,70				26	395	S	w tem † 289 sztuk = 425,69 m³.
19. III. 27.	10^{00}	Majętność Żydowo (kancelarja)	w. - pozn.	dąb		110	57,15				27	401	S	
	11^{30}	Państw. Nadl. Trzebciny (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	6755	4307,02	337 15			27	410	S	
	11^{30}	P. N. Bartel Wielki (lokal Baranowskiego, Kaliski)	d. - toruńska	sosna	I-IV	3439	3834,74				27	417	S	

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Barts

Województwo Poznańskie

436

Państw. Nadleśnictwo Mochy

poczta Mochy, stacja kolej. Nowa-Wieś-Mochy pow. Wolsztyn

sprzeda przez submisję sosnowe drewno użytkowe (budulec i kopalniaki) z roku gospodarczego 1926/27.

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	Poddział	Sztuk	KLASA I	II	III	IV	Kopalniaki sos.	Odległość od stacji kolejowej		Uwagi
					m³				m³		km	
1	Olejnica	1	b	606	2.32	125.16	162.42	89.13	—	Błotnica	7	
2	Św. Jezioro	31	a	415	—	5.50	54.14	99.00	—	N.Wieś-Mochy	6	
3	Przemęt	54	c	450	—	—	25.68	111.16	—		4	
4	"	54	c	353	—	—	—	—	4931		4	
5	"	50	a	4	3.59	0.59	—	0.20	—		4	dąb z † (chore)
6	Mochy	96	b	853	13.22	163.33	269.42	114.83	—		4.5	
7	"	96	b	95	—	36.29	35.16	6.47	—		4.5	dąb † chore

Pisemne oferty w zamkniętych i pieczęcią zalakowanych kopertach, należycie ostemplowane, należy nadesłać z napisem „Submisja" pod adresem Nadleśnictwa do dnia **23. marca b. r.** godz. 11-tej. Otwarcie ofert nastąpi w obecności ewent. przybyłych oferentów tego samego dnia o godz. 11,15.

Ceny należy podać za 1 m³ każdego losu w cyfrach i słowach z oświadczeniem, że znane są oferentowi warunki sprzedaży w tutejszych lasach państwowych i że poddaje się takowym bez zastrzeżeń. Ważne są tylko oferty podpisane przez właściciela lub przez jego upełnomocnionego przedstawiciela. Ubiegający się kredyt winien to zaznaczyć w ofercie. Pewne różnice w masie zastrzega sobie Nadleśnictwo i nie odpowiada za jakość drewna.

Bliższe warunki można przejrzeć w kancelarji Nadleśnictwa w godzinach urzędowych. Koszta korowania i ściągania do dróg wzgl. linji ponosi kupujący. Zatwierdzenie ofert zastrzega się Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu.

Nadleśniczy Państwowy.

WOJEWÓDZTWO POMORSKIE

435

Państwowe Nadleśnictwo Osieczno pow. Starogard

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	Sztuk	KLASA I	II	III	IV	Razem m³	Uwaga
				m³					
1	Długie	53a, 73a, 74b, 75a, 91a, 92a, 95a	454	—	1,28 +1,06	17,75 +6,33	45,15 +64,37	135,94	
2	Nowydwór	13b, 59b, 59c, 55c, 61b, 104, 105 i 101d	1754	74,92	166,95	326,19	385,90	953,96	
3	"	103	426	—	+2,61	6,45 +51,14	27,84 +91,46	179,50	
4	"	61b, 103 i 79a	168	—	4,52	3,72	63,93	72,17	drewno zdrowe z cięć roku 1926
5	Osieczno	44a, 45a, 65b, 86a, 144a, 159a i 162a	2700	26,00	249,00	636,00 +8,00	317,00 +15,00	1251,00	masa przypuszczalna.
6	Owczebłota	191b, 215a, 204a, 188, 186, 184, 200a, 198a, 205a i 205c	1702	4,40	100,45 +2,42	351,24 +6,23	356,44 +36,37	857 55	
7	Leśnydwór	222c, 226c, 245b, 247a, 252a, 255a, 254a	1291	64,89	400,13	376,65	153,53	995,20	
8	"	221b, 227b, 227e, 232, 239c, 246a, 248c, 253a	1384	65,73	457,77	470,95	218,84	1213,29	

Oferty należycie ostemplowane w zalakowanych kopertach z napisem „Submisja" należy przesłać do Państwowego Nadleśnictwa Osieczno pow. Starogard najpóźniej do dnia **22. marca 1927 r.** do godziny 11 przedpołudniem poczem nastąpi ich otwarcie o godzinie 11³⁰ w kancelarji N-ctwa w obecności ewentl. przybyłych oferentów.

Oferta winna zawierać cenę przeciętną za 1 m³ w złotych i dziesiętnych złotego oraz oświadczenie, że kupujący poddaje się warunkom sprzedaży bez zastrzeżeń.

Nadleśnictwo zastrzega sobie różnice w podanej masie i za jakość drewna nie odpowiada.

Zatwierdzenie ofert zastrzega się Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu.

Nadleśnictwo.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.